Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

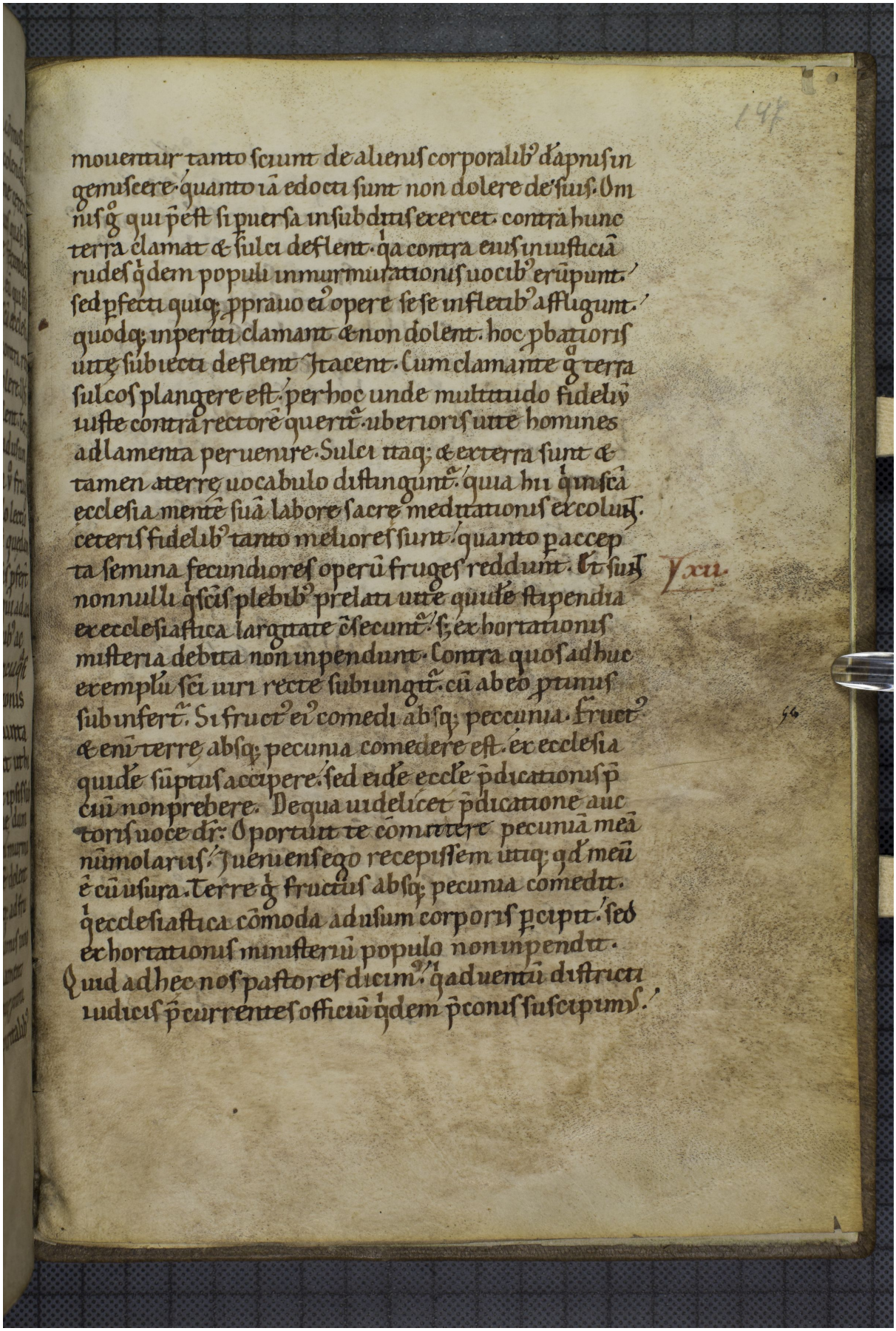

147

mouentur tanto sciunt de alienis corporalib' d'apnis in
gemiscere. quanto iā edocti sunt non dolere de suis. Om
nis q̄ qui p̄est si puersa in subditis exercet. contra hunc
terra clamat & sulci deflent. q̄a contra eius iniusticiā
rudes q̄dem populi in murmurationis uocib' erūpunt.
sed p̄fecti quiq; p̄prauo ei' opere sese in flexib' affligunt.
quodq; inperiti clamant & non dolent. hoc p̄bationis
utq; subiecti deflent. Jtacent. Cum clamante q̄ terra
sulcos plangere est. per hoc unde multitudo fidelium
iuste contra rectorē queritur. uberioris uite homines
ad lamenta peruenire. Sulci itaq; & exterra sunt &
tamen a terre uocabulo distinguntur. quia hii q̄ in sca
ecclesia mentē suā labore sacre meditationis excoluis.
ceteris fidelib' tanto meliores sunt. quanto p̄accep
ta semina fecundiores operū fruges reddunt. Et sui
nonnulli q̄scis plebib' prelati uite quide stipendia
ex ecclesiastica largitate ēsecuntur. s; ex hortationis
misteria debita non inpendunt. Contra quos adhuc
exemplū sci iuri recte subiungit. cū abeo p̄tinus
subinfert. Si fruct' ei' comedi absq; peccunia. fruct'
& eni terre absq; pecunia comedere est. ex ecclesia
quide sūptus accipere. sed eide eccle p̄dicationis p̄
ciū non prebere. De qua uidelicet p̄dicatione auc
toris uoce dr: Oportuit te cōmittere pecuniā meā
nūmolariis. Juenien sego recepissem utiq; q̄d meū
è cū usura. Terre q̄ fructus absq; pecunia comedit.
q̄ ecclesiastica cōmoda ad usum corporis p̄cipit. sed
ex hortationis ministerū populo non inpendit.
Quid ad hec nos pastores dicim. q̄ ad uestū districti
iudicis p̄currentes officiū q̄dem p̄conis suscipimus.

Lxii.